

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 138.945 van 6 januari 2005
in de zaak A. 158.778/XII-4342.**

In zake : de BVBA POMPEI,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Stijns,
kantoor houdende te Leuven,
Ubicenter,
Philipssite

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij de Federale Overheidsdienst Justitie,
die woonplaats kiezen bij
advocaat B. Bronders,
kantoor houdende te Oostende,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA Pompeï op 29 december 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 februari 2003 van de kansspelcommissie om haar geen vergunning klasse B uit te reiken voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II aan de Schansstraat 16 te Mol, evenals van “de beslissing die vervat zit in de mededeling bij gewone brief van een kopie van de beslissing van 5 februari 2003 aan de raadsman van verzoekster dd. 16 december 2004 [...] houdende het beschouwen van de aanvraag tot vergunning klasse B als een nieuw dossier”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 december 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 januari 2005, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Verhaeghe, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat P. Louage, die loco advocaat B. Bronders verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur E. Haesbrouck;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II onderwerpt aan een voorafgaandelijk door de kansspelcommissie uit te reiken schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat de exploitatie moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente;

Overwegende dat verzoekster op 30 januari 2001 een vergunning klasse B aanvraagt met betrekking tot een speelautomatenhal te Mol, Schansstraat 16; dat de kansspelcommissie de aanvraag op 27 juni 2001 afwijst, maar die beslissing op 2 oktober 2002 weer intrekt; dat zij op 5 februari 2003 opnieuw weigert de aanvraag in te willigen, bij gebreke aan een convenant tussen de gemeente en verzoekster;

Overwegende dat op 8 december 2004 de raadslieden van verzoekster aan de kansspelcommissie meedelen dat verzoekster sinds 6 december 2004 over een convenant met de gemeente beschikt en dat, aangezien het dossier nu volledig is, aan haar een vergunning klasse B dient te worden uitgereikt; dat de kansspelcommissie op 16 december 2004 op de brief antwoordt dat na onderzoek van het dossier is gebleken “dat de commissie reeds ter zitting van 5 februari 2003 een beslissing ten gronde nam in het dossier van uw cliënt”, dat ten gevolge van een administratieve vergetelheid geen kennisgeving ervan is gebeurd en dit onmiddellijk verholpen zal worden, dat niettemin met het bestaan van de beslissing van 5 februari 2003 rekening moet worden gehouden, dat het schrijven van 8 december 2004, met de bijlagen, als een nieuw dossier zal worden beschouwd en dat na vervollediging ervan een plaats op de wachtlijst kan worden toegekend;

Overwegende dat verwerende partijen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van de vordering opwerpen; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich alleen zouden opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zou voldaan zijn, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede voorwaarde, dat verzoekster in de eerste plaats aanvoert “dat het niet kunnen beschikken over een kansspelvergunning op zich reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt”; dat zij in de tweede plaats argumenteert dat het aantal van 180 vergunningen die voor een kansspelinrichting klasse II mogen worden verleend, bereikt is, dat de kansspelcommissie nu met wachtlijsten, prioritaire en niet-prioritaire, werkt, dat verzoeksters aanvraag, die als een nieuw dossier wordt beschouwd, op de niet-prioritaire wachtlijst wordt geplaatst, dat er zich aldus “een hele reeks wachtende inrichtingen vóór haar [bevindt], namelijk op de prioritaire lijst, dewelke allen bij voorrang in aanmerking komen voor een vergunning”, dat het er voor haar op aankomt zo vlug mogelijk op de prioritaire lijst geplaatst te worden en wel zo hoog mogelijk, dat elke aanvraag die vóór haar aanvraag geplaatst is “bij raming een extra jaar wachttijd” vertegenwoordigt; dat verzoekster aangaande het tweede nadeel besluit dat, gelet op de totale onmogelijkheid enige activiteit uit te voeren, het einde van de rechtspersoon dreigt en dat het vooruitzicht om misschien jaren te moeten wachten vooraleer kan worden uitgebaat “niet haalbaar” is;

Overwegende dat verzoekster zich vergist wanneer zij meent dat de weigering een kansspelvergunning klasse B te verlenen ipso facto en uiteraard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel doet lijden; dat het van de concrete omstandigheden van de zaak afhangt of dit al dan niet het geval is; dat de niet gepreciseerde “vaste rechtspraak”, waarnaar verzoekster ter ondersteuning van het

eerste nadeel verwijst, wellicht die is in verband met “de reeds bestaande inrichtingen”, bedoeld in artikel 19 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 betreffende de werking en het beheer van de kansspelinrichtingen klasse B, de wijze van aanvraag en de vorm van de vergunning klasse B, welke ten gevolge van de weigering van een vergunning hun activiteiten dreigen te moeten staken; dat het te dezen blijkbaar niet over een dergelijke inrichting gaat; dat, immers, op grond van de beschikbare gegevens vooralsnog moet worden aangenomen dat verzoekster al zeer geruime tijd geleden zélf ervoor gekozen heeft de uitbating van de inrichting aan de Schansstraat 16 te Mol stop te zetten; dat het eerste beweerde nadeel verworpen wordt;

Overwegende dat verzoekster thans kennelijk opnieuw tot uitbating van een kansspelinrichting klasse II aan de Schansstraat 16 te Mol wil overgaan; dat zij zich hierin gedwarsboomd ziet door de bestreden beslissingen die beweerdelijk kunnen meebrengen dat de uitbating nog jaren moet worden uitgesteld; dat zij in die omstandigheden, met het oog op de schorsing van die beslissingen, aan de hand van precieze en concrete gegevens behoort aannemelijk te maken door dat uitstel een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel te riskeren;

Overwegende dat zij dat niet doet; dat zij weliswaar, in het tweede aangevoerde nadeel, “het einde van de rechtspersoon als dusdanig” in het vooruitzicht stelt, maar daarvoor geen enkel overtuigend element bijbrengt; dat er geen sprake van lijkt dat de bestreden beslissingen haar dwingen, zoals ze suggereert, tot een “totale onmogelijkheid enige activiteit uit te voeren”; dat, nog afgezien van de mogelijkheid om eventueel op een andere plaats dan in de Schansstraat 16 te Mol een kansspelinrichting klasse II uit te baten, uit verzoeksters stuk 3 blijkt dat haar maatschappelijk doel niet beperkt is tot de uitbating van kansspelinrichtingen, maar ook de uitbating van frituren en drankgelegenheden omvat; dat voorts uit haar stukken 4 en 8 wordt opgemaakt dat, niettegenstaande de uitbating van de kansspelinrichting aan de Schansstraat 16 te Mol al een paar jaar geleden is gestaakt, verzoeksters eigen vermogen nog altijd een ruim positief saldo vertoont en er op de bankrekening aanzienlijke “liquide middelen ter beschikking zijn”; dat een en ander niet van aard is te doen geloven dat de onmogelijkheid om eerlang opnieuw een kansspelinrichting in de Schansstraat 16 te Mol uit te baten, van aard is verzoeksters bestaan in het gedrang te brengen; dat ook het tweede aangevoerde nadeel verworpen wordt;

Overwegende dat verzoekster niet genoegzaam bewijst dat zij door de bestreden beslissingen het risico loopt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden; dat niet aan de tweede grondvoorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voldaan is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes januari 2005, door :

de H. J. LUST,
Mevr. S. DOMS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. LUST.